

per JORDI RULL I
CALES AVILÉS

Escultura i fotografia, malgrat tractar-se de dues vessants artístiques diferents, poden conviure amb simbiosi per a transmetre un missatge artístic coherent, atractiu i amb forta vinculació local. Això és, precisament, el que podem trobar a la mostra "De cara a la paret de Banyoles" que combina l'escultura de Kel Domènech, la fotografia d'Andoni Canela i la pròpia naturalesa arquitectònica del Soterrani d'Art, sala d'exposicions situada a la Plaça de les Rodes de Banyoles.

De cara a la paret de Banyoles: una reflexió arquitectònica

En efecte, aquests tres factors fan possible una reflexió arquitectònica que ens parla del pas del temps, de la convivència entre allò nou i allò antic, de la contemplació detinguda, i aconseguix fer-ho amb una mostra en què tot, fins i tot l'espai i el lloc que es reserva al visitant, té ple sentit i significació.

Els treballs de Domènech són una expressió palesa d'aquesta convivència, ja que l'artista, a mode de Demiürg, dissenya una nova realitat a partir de materials que havien format part de mobles tradicionals, habitualment de fusta, combinats amb estructures metàl·liques modernes que els acullen i atorguen un nou sentit sense oblidar la història que els impregna; amb cert regust, si ens ho permeten i traslladant cada creador al seu context, al desafiament que protagonitzà Marcel Duchamp en elevar, -per què no fer-ho?- el mobiliari quotidià a la categoria artística.

Les parets del Soterrani d'Art, fetes de travertí i amb un sostre en forma de volta, il·lustren també aquesta doble naturalesa tradicional i moderna, constituint un aspecte arquitectònic i històric fortament arrelat a Banyoles però amb un ús plenament contemporani. I els detalls d'Andoni Canela, col·locats per parelles davant l'obra de Domènech, interpel·len l'espectador mostrant detalls, instants, gairebé sensacions del paisatge de l'estany que esdevenen una premiada descoberta per al visitant.

Hi ha un quart element, però, que juga decisivament en l'aspecte de la mostra i la impressió que se n'endú l'espectador: els miralls, col·locats de cares a l'espectador i que, juntament amb les instantànies de Canela, esdevenen l'única variació per a l'ull de qui s'asseu als originals i desafiadors bancs i cadires de Domènech. El mirall actua aquí de marc, d'obertura; multiplica i duplica els

el més sorprenent i transgressor de la mostra és, precisament, el fet que cada seient està disposat de cara a la paret, amb una forta càrrega simbòlica

elements presents de manera contínua i varia la contemplació del visitant en funció del lloc des d'on mira o s'asseu.

Perquè el més sorprenent i transgressor de la mostra és, precisament, el fet que cada seient està disposat de cara a la paret, amb una forta càrrega simbòlica però al mateix temps plantejant una reflexió pura, conceptual i neta de l'arquitectura urbana més antiga i present al casc antic de la ciutat.

Dues veus diferents, la de Domènech i la de Canela, però que s'harmonitzen, recolzen i conviuen a la mostra: com el moble antic i les formes modernes, com la natura que flueix i l'home que la contempla, com l'arquitectura antiga i la contemporània, com la història, la memòria i la imatge que hom es crea.

De cara a la paret de Banyoles serà l'última exposició que acollirà el Soterrani d'Art en aquest espai; una vegada conclouï la sala es trasllada sobre les dependències de la Llibreria l'Altell de Banyoles iniciant una nova etapa sota el nom d'Altell d'Art.

La mostra estarà oberta al públic fins el 23 d'octubre tots els divendres i dissabtes de les 17h a les 20h.

www.revistadebanyoles.com